

Dictamen en relació amb la consulta formulada pel representant legal d'una empresa concessionària d'aigües sobre si la comunicació a l'Ajuntament, a requeriment d'aquest, de dades dels seus usuaris s'adequa a la normativa de protecció de dades

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta formulada pel representant legal d'una empresa concessionària d'aigües, sobre si la comunicació a l'Ajuntament, a requeriment d'aquest, de dades dels seus usuaris als efectes de "recopilar indicis d'habitatges desocupats" s'adequa a la normativa de protecció de dades.

En la consulta s'exposa que:

"L'Ajuntament (...) s'adreça a la companyia mitjançant la instància adjunta, interessant que se li comuniqui informació, amb caràcter periòdic, sobre els habitatges on no existeixi consum d'aigua en els darrers 2 anys, o quan aquest consum sigui anormalment baix, als efectes de 'recopilar indicis d'habitatges desocupats'.

La sol·licitud es fonamenta en:

(1) L'article 72.4 del Text Refós de la Llei Reguladora de les hisendes locals, que estableix la possibilitat que els ajuntaments apliquin un recàrrec sobre la quota líquida de l'Impost sobre Béns Immobles, pels habitatges permanentment desocupats, la qual cosa entronca amb l'article 42.5 de la Llei 18/2007, de 28 de setembre, del dret a l'habitatge, també invocada per l'Ajuntament, on es preveu la possibilitat d'adoptar mesures de caràcter fiscal per a incentivar l'ocupació d'habitatges i penalitzar la seva desocupació injustificada.

(2) L'article 41 d'aquesta darrera Llei estableix que una vegada detectada una utilització o situació anòmala, als efectes de comprovació, l'administració pot sol·licitar informació sobre els consums anormals d'aigua, gas i electricitat, que les companyies subministradores hauran de facilitar en virtut de l'epígraf 6è del mateix article.

Com a elements rellevants al cas cal destacar, en primer lloc, la declaració d'inconstitucionalitat la 'desocupació permanent' com a 'utilització anòmala', que recollia l'apartat 1.a) de l'indicat article 41, de la Llei 18/2007, en la redacció donada per l'article 2.7 del Decret-Llei 17/2019, de 23 de desembre, per sentència del TC de 16/2021 [BOE-A-2021-2835] i, en segon lloc, el matís de l'apartat 5è de l'article 41, on la comunicació autoritzada de dades queda circumscrita als efectes de 'comprovació' de situacions 'ja detectades', front a la recopilació d'indicis per part (...). que interessa l'Ajuntament(...), en la seva sol·licitud."

Analitzada la consulta que s'acompanya del requeriment d'un ajuntament per tal que l'empresa concessionària d'aigües. li aporti la informació a què fa referència la consulta, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, emeto el dictamen següent:

I

(...)

II

Formula la consulta l'empresa concessionària del servei d'abastament d'aigua potable d'un municipi . El representant legal d'aquesta empresa sol·licita a aquesta Autoritat un dictamen en el qual s'analitzi l'adequació a la normativa de protecció de dades de la comunicació, a requeriment de l'ajuntament, de la informació relativa a habitatges respecte dels quals es tingui constància que no existeixi consum d'aigua en els darrers 2 anys, o quan aquest consum sigui anormalment baix, amb caràcter periòdic als efectes de *“recopilar indicis d'habitatges desocupats”*.

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades cal partir de la base que el Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD), d'acord amb els seus articles 2 i 4.1 resulta d'aplicació als tractaments que es duguin a terme sobre les dades personals enteses com qualsevol informació *“sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”*.(Article 4.1 RGPD).

Queden excloses de l'àmbit de protecció de l'RGPD les dades de les persones jurídiques, tal i com especifica el mateix RGPD, en establir que *“La protección otorgada por el presente Reglamento debe aplicarse a las personas físicas, independientemente de su nacionalidad o de su lugar de residencia, en relación con el tratamiento de sus datos personales. El presente Reglamento no regula el tratamiento de datos personales relativos a personas jurídicas y en particular a empresas constituidas como personas jurídicas, incluido el nombre y la forma de la persona jurídica y sus datos de contacto.”* (Considerant 14)

Per tant, convé puntualitzar que la informació sobre els consums d'aigua d'un habitatge no sempre constitueix una dada personal sotmesa als principis i obligacions del RGPD, així, la informació relativa als consums d'un habitatge del qual sigui titular una persona jurídica, si no es pot associar o relacionar sense esforços desproporcionats amb persones físiques identificades o identificables, no seria, en principi, una informació personal protegida per la normativa de protecció de dades.

En canvi, la informació sobre consums d'aigua que puguin referir-se directa o indirectament a persones físiques (propietaris, llogaters), de què disposa la companyia subministradora d'aigües són dades personals que queden protegides pel RGPD.

L'article 4.2) de l'RGPD considera «*tratamiento*»: *cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción*».

L'RGPD disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació a l'interessat (article 5.1.a)) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de què concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, els apartats c) i e) de l'article 6.1 de l'RGPD disposen respectivament, que el tractament serà lícit si *“es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”*, i *“el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento”*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en les bases jurídiques de l'article 6.1.c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

En el cas que ens ocupa cal tenir en consideració que el servei d'abastament domiciliari d'aigua potable és de titularitat pública (66.3 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim 4 local de Catalunya (en endavant, TRLMRLC).

D'acord amb els articles 67.a) del TRLMRLC i 26.1.a) Llei 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Règim Local, l'abastament d'aigua potable és un dels serveis públics mínims que han de prestar tots els municipis. L'Ajuntament, com a titular del servei és responsable de garantir als usuaris el correcte funcionament del mateix, està obligat a que la seva gestió es faci de la manera més sostenible i eficient possible, directament o indirecta (article 249 TRLMRLC) i està legitimant per al tractament de les dades necessàries per a la prestació del servei d'acord amb l'article 6.1.e) de l'RGPD en relació als articles del TRLMRLC esmentats.

L'ajuntament pot optar per un sistema de gestió directa o indirecta del servei d'abastament d'aigua potable. Si opta per un model de gestió directa, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, l'Ajuntament tindrà la condició de responsable del tractament (article 4.7 RGPD) de les dades dels usuaris necessàries per a la prestació del servei.

Si opta per un model de gestió indirecta, l'Ajuntament podria conservar la condició de responsable del tractament i l'empresa concessionària actuar com a encarregada del tractament per compte de l'Ajuntament (art. 4.8) RGPD) amb el corresponent document d'encàrrec del tractament en els termes establerts a l'article 28.3 de RGPD. Aquest és el model que resulta de l'aplicació de la disposició addicional 25 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, que estableix *“Para el caso de que la contratación implique el acceso del contratista a datos de carácter personal de cuyo tratamiento sea responsable la entidad contratante, aquel tendrá la consideración de encargado del tratamiento.”*

En aquest cas, cal tenir en compte que l'encarregat del tractament està subjecte a les instruccions documentades del responsable (art. 28.3.a) de l'RGPD. Per tant, en el cas que ens ocupa, l'encarregat hauria de facilitar la informació sol·licitada al responsable.

Tanmateix, també podria donar-se una situació en la qual l'empresa concessionària del servei tingui la condició de responsable del tractament de les dades necessàries per a la prestació del servei.

Independentment de quin sigui el model organitzatiu que hagi establert l'Ajuntament en relació amb la prestació del servei de subministrament d'aigua, el tractament que es realitzi de les dades personals (ja sigui per part del responsable, sigui aquest l'Ajuntament o l'empresa, ja sigui per part de l'encarregat del tractament, si escau seguint les instruccions que a tal efecte rebi del responsable), haurà de ser el que resulti necessari, d'entrada, per a la finalitat de prestar el servei de subministrament d'aigua potable.

Així mateix, l'Ajuntament, com a responsable del tractament i l'empresa concessionària que actuï per compte d'aquell, estan sotmesos, entre d'altres, al principi de limitació de la finalitat previst a l'article 5.1c) de l'RGPD segons el qual les dades ha de ser recollides per a "*fines determinados, explícitos y legítimos, y no serán tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines (...)*".

Per tant, si bé l'Ajuntament, com a responsable del tractament ja disposaria de la informació relativa als propietaris i demés informació personal necessària per donar compliment a la finalitat de prestar el servei de subministrament d'aigua potable als habitatges del municipi, directament o a través de l'empresa concessionària com a encarregada del tractament, no podria utilitzar aquesta informació per a una finalitat posterior diferent, excepte que es donés alguna de les circumstàncies previstes a l'article 6.4 de l'RGPD per a poder-la considerar compatible (el consentiment de l'interessat, una mesura prevista en el Dret de la Unió o dels Estats que constitueixi una mesura necessària i proporcional per a la salvaguarda dels interessos de l'article 23.1, o bé es determini per part del responsable del tractament la compatibilitat de la finalitat ulterior). De la mateixa manera si les dades estan en poder de l'empresa concessionària que actua com a encarregada del tractament, aquesta està vinculada al compliment de les instruccions del responsable del tractament (l'Ajuntament) d'acord amb l'article 28.3.a) RGPD, però l'Ajuntament només podrà emprar aquestes dades per a una altra finalitat si resulta compatible amb la finalitat inicial.

III

L'article 6.4 de l'RGPD estableix:

"Cuando el tratamiento para otro fin distinto de aquel para el que se recogieron los datos personales no esté basado en el consentimiento del interesado o en el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que constituya una medida necesaria y proporcional en una sociedad democrática para salvaguardar los objetivos indicados en el artículo 23, apartado 1, el responsable del tratamiento, con objeto de determinar si el tratamiento con otro fin es

compatible con el fin para el cual se recogieron inicialmente los datos personales, tendrá en cuenta, entre otras cosas:

a) cualquier relación entre los fines para los cuales se hayan recogido los datos personales y los fines del tratamiento ulterior previsto;

b) el contexto en que se hayan recogido los datos personales, en particular por lo que respecta a la relación entre los interesados y el responsable del tratamiento;

c) la naturaleza de los datos personales, en concreto cuando se traten categorías especiales de datos personales, de conformidad con el artículo 9, o datos personales relativos a condenas e infracciones penales, de conformidad con el artículo 10;

d) las posibles consecuencias para los interesados del tratamiento ulterior previsto;

e) la existencia de garantías adecuadas, que podrán incluir el cifrado o la seudonimización.”

Als efectes de l'article 6.4 RGPD, cal tenir en compte l'existència d'una norma amb rang de llei que podria donar cobertura a la utilització de les dades per a una nova finalitat.

El requeriment de l'ajuntament fa referència a l'article 72.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de las Hisendes Locals, en endavant TRLRHL. Per tant, s'ha d'entendre que la informació sol·licitada té per finalitat la recaptació de l'IBI, quina regulació ve establerta als articles 60 a 77 del TRLRHL.

L'article 60 del TRLRHL defineix l'IBI com *"un tributo directo de carácter real que grava el valor de los bienes inmuebles en los términos establecidos en esta ley"* el fet imposable del qual és la titularitat de determinats drets sobre els bens immobles, ja siguin rústics, urbans o els anomenats immobles de característiques especials (article 61).

Els subjectes passius en qualitat de contribuents, són els titulars del dret sobre l'immoble, ja siguin persones físiques o jurídiques o entitats sense personalitat a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (article 63).

La base imposable de l'IBI és el valor cadastral fixat d'acord amb el que estableix el Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del cadastre immobiliari. Sobre la base liquidable (que és el resultat de practicar a la base imposable la reducció prevista a l'article 67 TRLRHL) s'aplica el tipus de gravamen establert per l'ajuntament respecte dintre dels límits de l'article 72. Els articles 73 i 74 del TRLRHL preveuen les bonificacions obligatòries i potestatives respectivament que s'apliquen a la quota íntegra per determinar la quota líquida.

L'article 72.4 del TRLRHL (en la redacció donada pel Reial Decret Llei 7/2019, de l'1 de març, de mesures urgents en matèria d'habitatge i lloguer) regula un recàrrec per immobles urbans d'ús residencial desocupats amb caràcter permanent i estableix el procediment per a la seva aplicació, en els termes següents:

“Dentro de los límites resultantes de lo dispuesto en los apartados anteriores, los ayuntamientos podrán establecer, para los bienes inmuebles urbanos, excluidos los de uso

residencial, tipos diferenciados atendiendo a los usos establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos se aplicará el tipo correspondiente al uso de la edificación o dependencia principal.

Dichos tipos solo podrán aplicarse, como máximo, al 10 por ciento de los bienes inmuebles urbanos del término municipal que, para cada uso, tenga mayor valor catastral, a cuyo efecto la ordenanza fiscal del impuesto señalará el correspondiente umbral de valor para todos o cada uno de los usos, a partir del cual serán de aplicación los tipos incrementados.

Tratándose de inmuebles de uso residencial que se encuentren desocupados con carácter permanente, los ayuntamientos podrán exigir un recargo de hasta el 50 por ciento de la cuota líquida del impuesto. Dentro de este límite, los ayuntamientos podrán determinar mediante ordenanza fiscal un único recargo o varios en función de la duración del período de desocupación del inmueble.

El recargo, que se exigirá a los sujetos pasivos de este tributo, se devengará el 31 de diciembre y se liquidará anualmente por los ayuntamientos, una vez constatada la desocupación del inmueble en tal fecha, juntamente con el acto administrativo por el que esta se declare.

A estos efectos tendrá la consideración de inmueble desocupado con carácter permanente aquel que permanezca desocupado de acuerdo con lo que se establezca en la correspondiente normativa sectorial de vivienda, autonómica o estatal, con rango de ley, y conforme a los requisitos, medios de prueba y procedimiento que establezca la ordenanza fiscal. En todo caso, la declaración municipal como inmueble desocupado con carácter permanente exigirá la previa audiencia del sujeto pasivo y la acreditación por el Ayuntamiento de los indicios de desocupación, a regular en dicha ordenanza, dentro de los cuales podrán figurar los relativos a los datos del padrón municipal, así como los consumos de servicios de suministro.

Per a la determinació de què s'ha d'entendre per immoble desocupat amb caràcter permanent, l'article transcrit fa una remissió al que estableixi la normativa sectorial d'habitatge autonòmica o estatal amb rang de llei, amb els requisits i mitjans de prova i del procediment que haurà d'establir la corresponent ordenança fiscal.

Aquest article també preveu la necessitat d'una declaració municipal de l'immoble com a desocupat amb caràcter permanent i, a tal efecte, requereix la prèvia audiència del subjecte passiu i l'acreditació per part de l'Ajuntament dels indicis de desocupació. Per a l'acreditació dels indicis de desocupació es preveu expressament que poden figurar "los relativos a los datos del padrón municipal, así como los consumos de servicios de suministro".

La remissió de l'article 72.4 del TRLHL a la normativa sectorial autonòmica amb rang de llei per a la determinació de què s'ha d'entendre per habitatge desocupat amb caràcter permanent, ens porta a tenir en consideració el que estableix al respecte la Llei 18/2007, de 28 de setembre, del dret a l'habitatge, en endavant LDH.

L'article 3.d) de l'LDH defineix habitatge buit com aquell "que roman desocupat permanentment, sense causa justificada, per un termini de més de dos anys. A aquest efecte, són causes

justificades el trasllat per raons laborals, el canvi de domicili per una situació de dependència, l'abandonament de l'habitatge en una zona rural en procés de pèrdua de població i el fet que la propietat de l'habitatge sigui objecte d'un litigi judicial pendent de resolució. L'ocupació sense títol legítim no impedeix que es pugui considerar buit un habitatge”.

La desocupació d'un immoble es considerada per l'article 41 de l'LDH, com una utilització o situació anòmala dels habitatges, respecte de la qual s'estableix un procediment per a la seva detecció i comprovació, en els termes següents:

(...)

3. El departament competent en matèria d'habitatge i els municipis són competents per:

a) Instruir els procediments per comprovar si un habitatge o un edifici d'habitatges s'utilitzen d'una manera anòmala o estan en una situació anòmala i, amb l'audiència prèvia de les persones interessades, declarar la utilització o situació anòmala i requerir la persona responsable perquè adopti les mesures necessàries per corregir aquesta utilització o situació en el termini que s'estableixi. En el requeriment s'ha d'advertir la persona responsable de les possibles mesures a adoptar davant l'incompliment, entre elles, la imposició de les multes coercitives previstes en aquesta Llei.

b) Ordenar l'execució forçosa de les mesures necessàries per corregir la utilització o situació anòmala i determinar el mitjà d'execució.

c) Sancionar la persona responsable quan la utilització o la situació anòmales siguin constitutives d'una infracció en matèria d'habitatge d'acord amb aquesta Llei.

Els procediments esmentats caduquen, un cop transcorregut el termini màxim de sis mesos per dictar la resolució, si aquesta no ha estat dictada i notificada. Aquest termini resta interromput en els supòsits a què es refereix la legislació de procediment administratiu comú, i per tot el temps que calgui per fer les notificacions mitjançant edictes, si escau.

Llevat que un municipi manifesti la seva voluntat d'exercir, amb caràcter general i preferent les competències esmentades, l'exercici de la competència per part de les administracions esmentades es concreta i coordina de manera concertada.

4. En la detecció de les utilitzacions i les situacions anòmales dels habitatges, s'han de tenir en compte especialment:

a) Les declaracions o els actes propis del titular o la titular de l'habitatge o de l'immoble.

b) Les declaracions i les comprovacions del personal al servei de les administracions públiques que té atribuïdes les funcions d'inspecció en aquesta matèria i dels agents de l'autoritat en general.

c) La negativa injustificada del titular o la titular de l'habitatge o de l'immoble a facilitar les comprovacions de l'Administració si no hi ha cap causa versemblant que la fonamenti i si, a més, consten altres indicis de manca d'ocupació.

d) *Els anuncis publicitaris.*

5. Un cop detectada la utilització o situació anòmla, a efectes de comprovació, d'una manera justificada i aplicant criteris de ponderació en l'elecció del mitjà probatori, l'administració competent pot sol·licitar informació relativa a:

a) *Les dades del padró d'habitants i d'altres registres públics de residents o ocupants.*

b) *Els consums anormals d'aigua, gas i electricitat.*

6. Amb la finalitat a què fa referència l'apartat 5, els responsables dels registres públics i les companyies subministradores han de facilitar les dades requerides.

Aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar amb anterioritat les previsions de l'article 41.5 de LDH, entre d'altres al Dictamen CNS 19/2017, que es pot consultar al web de l'Autoritat www.apdcat.cat . En aquest dictamen s'analitzava la utilització de les dades del padró, del cadastre i d'empreses de subministrament per a la detecció d'habitatges buits amb la finalitat d'implementar polítiques de foment del lloguer. En aquell context, en el dictamen s'efectuaven les consideracions següents:

“En qualsevol cas, convé tenir present que l'ordre del procediment establert en l'LDH no es pot invertir, ja que la normativa no estableix que es sol·licitin dades de consums anormals d'aigua, gas o electricitat de forma “preventiva”, per tal de detectar situacions anòmlas, sinó que és a partir de la detecció prèvia d'aquestes situacions per part de l'Administració, que les dades de consum d'aquests recursos es poden tractar per confirmar aquella situació.

Per tant, quan l'Ajuntament detecti l'existència de determinats habitatges desocupats al municipi a través dels sistemes explicats a l'article 41.4 LDH, o a través d'altres mecanismes que es puguin establir (com ara les inspeccions previstes en l'article 12.6 LDH), i no abans, podria resultar habilitada la comunicació de les dades de consum d'aigua, gas o electricitat per part de l'empresa subministradora corresponent, als únics efectes de constatar o confirmar la situació de desocupació de determinats habitatges (article 41.5.b) LDH.”

En el cas que ara s'analitza, però, l'ajuntament requereix la informació en el marc del procediment per tal d'aplicar el recàrrec a l'IBI previst a l'article 72.4 del TRLRHL. Les previsions d'aquest article ja estableixen (a partir del concepte d'habitatge desocupat que es derivi de la normativa sectorial d'habitatge), i sense perjudici del procediment que estableixi la corresponent ordenança fiscal, que en el procediment municipal per a la declaració municipal com a immoble desocupat amb caràcter permanent, s'ha d'efectuar necessàriament a partir de l'acreditació per part de l'Ajuntament dels indicis que pugui tenir respecte de la desocupació dels immobles. A tal efecte, l'article 72.4 del TRLRHL preveu expressament com a indicis de desocupació tant els relatius a les dades del padró com als consums de serveis de subministrament.

Cal fer notar que, a diferència de la normativa sectorial d'habitatge catalana, que només habilitaria la utilització de la informació relativa als consums anormals d'aigua, gas i electricitat per tal de verificar a posteriori, un cop detectada la situació anòmla per altres vies, en la regulació

continguda a l'article 72.4 del TRLRHL, els consums dels serveis de subministrament poden ser directament els indicis que permetin a l'ajuntament acreditar la situació de desocupació.

Per tant, l'article 72.4 TRLRHL seria la norma jurídica habilitant, en els termes exposats, tant en el cas que l'ajuntament sigui el responsable del tractament, i s'efectuï un canvi de finalitat de les dades, com en el cas que l'empresa subministradora sigui la responsable del tractament i hagi de comunicar les dades a l'ajuntament.

El flux informatiu de dades a efectes d'acreditació de situacions de desocupació de caràcter permanent, que té habilitació en una norma amb rang legal en els termes apuntats, haurà de respectar, així mateix, el principi de minimització, segons el qual les dades han de ser dades adequades, pertinents i limitades a allò que resulti necessari en relació amb la finalitat pretesa (art. 5.1.c) RGPD). Tenint en compte això, no sembla que es pugui considerar excessiva la informació sobre immobles en els quals no existeixi consum d'aigua en els darrers 2 anys o amb un consum anormalment baix, sense incloure-hi altres consums que no compleixen aquest requisit, la comunicació dels quals no quedaria justificat per a la finalitat pretesa.

Conclusions

L'ajuntament pot accedir a la informació de la qual disposi l'empresa concessionària del subministrament d'aigua relativa a habitatges respecte dels quals no existeixi consum d'aigua en els darrers 2 anys o quan aquest consum sigui anormalment baix, amb la finalitat d'aplicar el recàrrec a l'IBI previst al TRLRHL respecte aquests habitatges.

Barcelona 29 d'octubre de 2021